

lem privates betaling af moms på dyrlægeydelser og dyrenes velfærd.

Ad spm. nr. S 1252

Fra skatteministeren er modtaget supplerende besvarelse af et af Christian H. Hansen stillet spørgsmål. Spørgsmålet, der sammen med det foreløbige svar er optaget i Folketingstidende 2003-04, forhandlingerne side 3860, lød således:

Til skatteministeren (10/12 03) af:

Christian H. Hansen (DF):

»Vil ministeren oplyse, hvilket årligt afgiftsprovenu hundeskatten i sin tid indbragte her i landet, og kan ministeren omtrentligt anslå, hvilket provenu den ville indbringe i dag, såfremt der indførtes en årlig afgift på f.eks. 100, 200 eller 300 kr. for at holde hund?«

Supplerende svar (27/1 04)

Skatteministeren (Svend Erik Hovmand):

Som nævnt den 15. december 2003 i mit første svar på spørgsmålet har besvarelsen krævet bidrag fra Justitsministeriet. For spørgsmålet om den forhenværende hundeskatt henviser jeg i det hele til Justitsministeriets gennemgang nedenfor. Da antallet af registrerede hunde i dag udgør 485.000, ville provenuet af en årlig afgift på 100, 200, 300 kr. lagt på alle hunde – uanset deres størrelse og anvendelse – være henholdsvis 48,5 mio. kr., 97 mio. kr. og 145,5 mio. kr. årligt. Regeringen har ingen planer om at genindføre hundeskatten.

Justitsministeriet udtaler:

» Lov nr. 127 om hundeafgift samt om straf og erstatning for skade forårsaget af hunde blev vedtaget den 18. april 1925. Om baggrunden for lovforslaget fremgår følgende af bemærkningerne til lovforslaget, jf. Rigsdagstidende 1924-1925, Tillæg A, spalte 2803-2804:

» Lovgivning om Afgift af Hunde indledtes ved Plakaterne af 4. Oktober 1815 og 29. Oktober 1824 henholdsvis for København og for Købstæderne. Formålet med disse Lovbestemmelser var at begrænse Hundeholdet, ikke at tilvejebringe Indtægter for det offentlige, og dette Formaal har saa at sige udelukkende været bestemmende ogsaa for den senere Lovgivning om

dette Emne. I de sønderjydske Landsdele, hvor dansk Lovgivning om Hundeafgift ved Lov Nr. 528 af 15. December 1922 indførtes fra den 1. Januar 1923, var den indtil da gældende Lovgivning om Hundeafgift derimod tillige af fiskal Karakter, og Afgiften udgjorde en virkelig Indtægtskilde for Kommunerne.

.....

Nærværende Lovforslag tilsigter i Overensstemmelse med den historiske Udvikling at modvirke et alt for stort Hundehold af Hensyn til de dermed forbundne Ulemper, idet man dog tillige under de for Tiden raadende økonomiske Forhold ogsaa maa lægge nogen Vægt paa at indskrænke de ikke ringe Udgifter, der er forbundet med det udstrakte Hundehold. ...«

Det fremgik af lovens §§ 2-6, at størrelsen af afgiften bl.a. afhang af, om der var tale om en lille eller en stor hund, og om der skulle svares afgift af hunden i en købstad eller en sognekommune. I København og Frederiksberg tilfaldt afgiften kommunen, dog således at 10 pct. af afgiften i København skulle stilles til rådighed for Politidirektøren. I købstæderne og flækkerne samt Marstal tilfaldt der politikassen en del af afgiften, mens resten tilfaldt kommunekassen. På landet skulle der som udgangspunkt alene svares afgift, hvis der var mere end en hund i husstanden. Afgiften med fradrag af udgifter til tegn, protokoller og lignende tilfaldt kommunekassen. Det påhvilede sognefogden at føre tilsyn med lovens overholdelse og at anmelde overtrædelser til politimesteren.

Ved vedtagelsen af hundeloven i 1937, lov nr. 164 af 18. maj 1937 om lov om hunde, blev de gældende regler om afgift i det væsentligste videreført. Det påhvilede fortsat sognefogden at føre tilsyn med lovens overholdelse og at anmelde overtrædelser til politiet.

Hundeloven blev ændret i 1962 ved lov nr. 194 af 12. juni 1962 om lov om ændringer af lov om hunde. Loven havde til formål dels at dæmpe op for omstrejfende hundes skadevoldende virksomhed, dels at indføre forbud mod lænehunde. Desuden blev der foretaget en forenkling og ajourføring af hundelovens regler. Dette indebar bl.a., at hundeafgiften blev forhøjet samtidig med, at reglerne om afgiftens beregning blev forenklet. Ved lov nr. 422 af 19. december 1966 om lov om ændring af lov om hunde blev der i hundeloven indsat en bestemmelse, der bemyndigede justitsministeren til at gøre afvigelse fra lovens regler om førelse af hunderegistret og om